

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਫਲਸੌ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੱਜ

1953

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਾਟਕਿੰਸ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਜਲੰਧਰ
ਸਿਟੀ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲੈਟ

May, 21st

ਬਨਾਮ

ਜਲੰਦਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ,
ਲਿਮਟਿਡ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ
ਕੰਪਨੀ, — ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 787.

ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ (1910 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 23—
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ—ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ—ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼—
ਪਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਪਰ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ।

4 ਮਈ 1940 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ, ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ
ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 0-1-3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ
ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਪਤ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਚਾਅ ਵਾਲੀਆਂ -
ਕੀੜੀਆਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਚ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ 120,000
ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 120,000
ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ। 1-3 ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ.
ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸਿਰਫ 82,605 ਯੂਨਿਟਾਂ
ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 37,395 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ
ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ।
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ
ਊਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜੋ ਕਿ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮਾਪ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ
ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾ ਨਾ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਥੋਕ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ
ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਬੇਲੋੜੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।
ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਰੱਖੀ, ਕਿ-

- (1) ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਲਈ ਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ;
- (2) ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਾਧੂ ਪਲਾਂਟ* 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ;
- (3) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ;
- (4) ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਬਾਰੇ ਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ.. ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ -ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖਪਤਕਾਰ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਛੋਟਾ ਮਮ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (5) ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਲੰਡਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਡਿਸ (1), ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਹੈਕਨੀ ਬੋਰੋ ਕਾਉਂਸਿਲ (2), ਸ਼ੈਲਾ ਬਾਲਾ ਬੇ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ (3), ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮੀਨ ਚੰਦ ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜਲੰਡਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ (4), ਅਤੇ ਸਿਦੀਕ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮਿ . ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ,

- (1) **18 TLR 64**
- (2) **86 ਐਲ.ਜੇ.ਚ. 682**
- (3) **ILR 53 ਕੈਲ. 1047**
- (4) **1953 PLR 7**
- (5) **AIR 1930 PC 57 (1)**

ਮਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1948, ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ, ਐਲ. ਤਨੇਜਾ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜੁਲੰਦੂਰ, ਮਿਤੀ 28 ਅਗਸਤ 1946 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 2,443-10-3 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ) ਬਚਾਓ-ਪੱਖ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ- ਅਪੀਲੇਟ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕਰਨਗੇ।

ਕੇਐਸ ਥਾਪਰ, ਐਸਡੀ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇਸੀ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਡੀਕੇ ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

Kapur, J.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ 22 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2,921-7-9 ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿਰੁੱਧ 333-3-9.

4 ਮਈ 1940 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ, ਜਲੰਦੂਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਾਟਕਿੰਸ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਜੁਲੰਦੂਰ (ਇੱਥੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਟ੍ਰਾਈਕ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ। ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਖਪਤ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 0-1-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਊਰਜਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖਪਤ 300,000 ਯੂਨਿਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ 0-1-0 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

“4. ਜੇਕਰ ਖਪਤਕਾਰ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 120,000 (ਇੱਕ ਲੱਖ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ) ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। 0-1-3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ *”

M/s ਵਾਟਕਿੰਸ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਜੂਲਨਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮਿੰਨੀ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਆਮ ਊਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ 2,921-7 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ 4 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। -9, ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ

V* ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਲੰਦੂਰ ਦੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸੁਪ-120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 82,605 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਲਿਮਟਿਡ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਜੁਲੰਦੂਰ ਤੋਂ ਗੈਰ ਖਪਤ ਵਾਲੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ, ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਇਕਾਈਆਂ, ਭਾਵ। 37,395

ਯੂਨਿਟ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਚੇਅਰ ਰਾਹੀਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਜੀ.ਜੀ. ਕਿਲੋਵਾਟ ਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਦਾ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵੱਧ, ਕਿ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਖੰਭੇ ਦੇ ਫਿਊਜ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਸੜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਾਰੰਟੀ ਧਾਰਾ, ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਲੇਮ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਇਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਫੀ ਪਾਵਰ ਦਾ ਸੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਊਰਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਫਿਊਜ਼ ਦਾ ਸੜਨਾ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਲੋਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਦਾ ਲੋਡ ਲੈਣਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਹ ਲੋਡ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ. ਸਮਾਂ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ 90 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਫਿਊਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੜਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਓਵਰਲੋਡ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ

ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੇ. ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਮ. Watkins ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦੇ: - ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਕਮ-

- (1) ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ, ਜਲਨ-ਪਾਨੀ ਵੱਲੋਂ 88 ਕਿਲੋਵਾਟ ਦੇ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 100 ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਲੋਵਾਟ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ? ਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ
- (2) ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਤੋਂ ਜਲੰਦੂਰ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ? ਦੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਦੁਆਰਾ
- (3) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ? ਕਪੂਰ, ਜੇ.
- (4) ਰਾਹਤ.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ ਐਲ ਤਨੇਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: -

85.25 HP ਕਨੈਕਟਡ ਲੋਡ ਕਾਰਨ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ 110 KVA ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਬ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ 39 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਲੋਡ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਪਤਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 82,605 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 9 ਘੰਟੇ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਅਤੇ 25 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਔਸਤ ਆਪਰੇਟਿਵ ਲੋਡ 15 ਕਿਲੋਵਾਟ ਲੋਡ ਹੋਵੇਗਾ। "

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ, ਪਰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਉਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ

ਡਬਲਯੂ.ਐੱਸ. ਵਾਟਕਿੰਸ ਦਾ ਸਹੀ ਮਾਪ* ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ, ਜੂਲਨ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਨਾਮ ਬਲਕ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੀ। ਹਾਈਡ੍ਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਦ ਜਲੰਦੂਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਅਤੇ 333-3-9 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਰਜਾ ਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ 84,456 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਲਿਮਟਿਡ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਲੰਦੂਰ, f ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। 2,776-14-0 ਜੋ, ਚੇਅਰ-ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਸੀ। ਜੱਜ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੰਪਨੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਣ-ਖਰਚੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ-

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

“ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। 333-3-9 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਰਜਾਨੇ* ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਪੂਰੀ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ”

ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਐਫ. ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਖੋਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਦਾ ਬਿਆਨ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ,

ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਦੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। . ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ.ਕਸ਼ਯਪ ਦਾ ਬਿਆਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਸ੍ਰੀ ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 100 ਕਿਲੋਵਾਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਲੋਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ M/s. ਵਾਟਕਿੰਸ ਜੋ ਉਰਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੋਅਰ ਅਤੇ ਕਮ- ਡਿਫੈਕਟਸ ਲਈ ਖਪਤ, ਕੰਪਨੀ, ਜੁਲਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਡਰ ਸਿਟੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗਾ। v.

ਜਲੰਧਰ

ਡੀ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਹਮਾਇਤੀ-ਅਪੀਲੈਟਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਅਣ-ਉਪਯੋਗੀ ਲਿਮਿਟਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਉਰਜਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਆ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ- ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਹੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਰਡ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ (ਦੇਖੋ *ਸਿਦੀਕ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (I)* ¹ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਦੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 23, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

22. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

M/s; Watkins Mayor
& Company, Jullun-
dur ' City v.
The* Jullundur
Electric Supply
Company
Limited, of
Jullundur, through
Chairman of the
Company

'ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ, ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ , ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸਪਲਾਈ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਲਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ , ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੂਰਵ ਮਿਸਜ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਥਾਈ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ , ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਪਿਊਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ।

Kapur; J.

23. (1) ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ, ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏਗਾ, ਪਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ, ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ.

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ, ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਚਾਰਜਿੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਵਿਧੀ - ਲਾਗੂ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਊਰਜਾ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(a) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਅਸਲ ਮਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ

- (b) ਬਿਜਲਈ ਮਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ - M/s. ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਵਾਟਕਿੰਸ ਐਂਡ, ਜਾਂ
ਮੇਅਰ ਐਂਡ ਕਾਮ
ਪੈਨੀ, ਜੁਲੂਨ-
- (c) ਮਨਜ਼ੂਰਸੁਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਢੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਜਲੰਧਰ
ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ-
- (4) *piy* ਕੰਪਨੀ ਕਲਾਜ਼ (c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ
ਵੀ ਚਾਰਜ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜੁਲੰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖੋ-
ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਾਲੋ-ਥਰੂ ਚੇਅਰਿੰਗ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ
ਨਾਲ, ਅਰਥਾਤ : — ਦੇ *man*
ਕੰਪਨੀ
- (a) ਖਪਤਕਾਰ ਦਾ ਲੋਡ ਕਾਰਕ, ਜਾਂ-----
ਕਪੂਰ, ਜੇ.
- (b) ਉਸਦੇ ਲੋਡ ਦਾ ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ, ਜਾਂ
- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਖਪਤ, ਜਾਂ
- (d) ਉਹ ਘੰਟੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "

ਇੱਕ ਧਾਰਾ, ਧਾਰਾ XI-A, ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਵਾਇਤੀ
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

"XI-A. ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਊਰਜਾ
ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ
ਅਜਿਹਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ। ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਵਿੱਚ ਨਿਊਨਤਮ ਚਾਰਜ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹਰੇਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ
ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮੇਨਜ਼ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ
ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ (ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੇਖੋ)

M/s ਵਾਟਕਿੰਸ ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਜੀਨੀਅਰ- ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ [ਲੰਡਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ

ਕੰਪਨੀ। ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਡਿਸ (1)]. ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ ਸਿਸਟਮ ਜੁਲੰਦੂਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ -
ਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ

ਲਿਮਟਿਡ, ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਈਟ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਚੇਅਰ-ਟੇਜ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਰਜਾ ਲਈ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਲਾਂਟ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਆਉਟਪੁੱਟ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ "ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਲੋਡ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਲੋਡ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ। ਸਮਰਸ ਟਰਮੀਨਲਾਂ ਨੂੰ "ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਕ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਹਲਕੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਲੋਡ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲੋਡ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰੀਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਅਟਾਰਨੀ -ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਹੈਕਨੀ ਬੋਰੋ ਕੌਂਸਲ (2) ਵਿੱਚ ਐਸਟਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟ, ਜੇ. ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਤੋਂ X ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ IX (2), ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਐਨਰਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ Meares ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 329 'ਤੇ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋਡ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਰਕਮ ਸਮੇਤ)। ਧਾਰਾ IX ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ VI ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਅੰਤਰੀਵ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਜਬ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ IX(1)(b) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧੂ M/s। ਵਾਟਕਿੰਸ ਪਲਾਂਟ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ,

ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ

ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ v - ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜੁਲੰਡਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ- ਕੋਈ ਉਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ $P \wedge y$ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੁਲੰਦੂਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿੰਨੀ
(1) 18 L.J. Ch. 64
(2) 86 L.J. Ch. 682

ਮਮ ਚਾਰਜ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੀਰੇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਪੰਨਾ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ. 79, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ-

“ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ 'ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ' ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।”

ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਆਮ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਾਰ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ

ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮੋਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਾਪਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਊਰਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ,

M/s ਵਾਟਕਿੰਸ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੋਅਰ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ - c ° m P a n y' ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖਰਚੇ ਉਸ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਜੁਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ ਰੀਆ ਹਨ। ਲਈ ਖਰਚਿਆ

ਪ. ਖਾਸ ਖਪਤਕਾਰ. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮਿਟਰ, ਜੇ. ਨੇ ਸ਼ੈਲਾ ਬਾਲਾ ਰੇ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, The Jullundur Electric Supply Company Limited, of Jullundur, through Chairman of the Company Kapur, J. ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ (1), ਪੀ. 1051, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਘੱਟ ਦਰ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਲੋਡ ਫੈਕਟਰ, ਉਸ ਦੇ ਲੋਡ ਦਾ ਪਾਵਰ ਫੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਰਜਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਖਪਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ। ਘੱਟ ਦਰ ਵਸੂਲਣ ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਥੋਕ ਵਿੱਚ ਉਰਜਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜਿਸ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੰਡਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਡਿਸ (2), ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸੀ-

ਉਪਰੋਕਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਹਰੇਕ ਯੂਨਿਟ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਤੀ ਸਥਾਪਨਾ ਆਈਡੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਤੱਕ ਤਿਮਾਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਹਰੇਕ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਠ-ਮੇਮਬਰੀ ਪਾਵਰ ਲੈਪ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਲੈਟ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲਾਰਡ ਅਲਵਰਸਟੋਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਵਰਤਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਘੱਟੋ -ਘੱਟ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਚੈਨਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਰਾਇਆ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਡਾਰਲਿੰਗ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।

(1) ਆਈਐਲਆਰ 53 ਕੈਟ 1047

(2) 18 TLR 64

M/s. Watkins
Mayor and
Company,
Jullundur City
v.

The Jullundur
Electric Sup-
ply Company
Limited, of
Jullundur,
through Chair-
man of the
Company

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ - ਵਾਟਕਿੰਸ ਮੇਅਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ ਦੇ ਖੰਡ 29 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 28 ਵਿੱਚ "ਬਿਜਲੀ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: — ਜਲੰਧਰ ਸਿਟੀ

“ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ^ਉਸ ਨੇ Julundur, Con-P^ ਕੰਪਨੀ ਟ੍ਰੈਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸੁਪ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਊਰਜਾ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ, ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੰ-ਜਲੰਦੂਰ, ਸੁਮੇਰ ਭਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ' ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮਾਪ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ' ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ੁੱਧ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਸੋਨੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਅਮੀਨ ਚੰਦ-ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜਲੰਦੂਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਪੀ. 13 ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਲਾਨਾ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਪਸੀ 2 ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਕੜਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ 'ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੋਲ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 120,000 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ 0-1-3 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ

ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. -1 am, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਕਿ (1) ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (2) ਸਬੂਤ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਾਰਮਰ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਉਰਜਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ; (3) ਸੂਟ, ਜੋ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਪਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ; (4) ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਾਧੂ ਪਲਾਂਟ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ (5) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ